

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
7:04	5:23	בית שמש
7:06	5:14	בני ברק
7:05	5:31	טבריה
7:02	5:21	יבנאל
7:03	5:09	ירושלים
7:03	5:15	מודיעין עילית
7:04	5:21	צפת
7:02	5:19	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 15, גליון 25

פרשת ויקרא, ג' ניסן, שנת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: דניאל י"א | בבלי: מנחות ס"ט | ירושלמי: קידושין ו' | תוספתא: שבת ו' | רמב"ם: עבודת כוכבים י"א

מוהרא"ש מספר

לסבול את עצמך, ולסבול את השני

פעם הגיע עשיר גדול אל הצדיק הקדוש, המגיד ממעזריטש וזכותו יגן עלינו, ובכה לצדיק והשיח את לבו שהוא נכשל בעברות חמורות, והוא רוצה שהצדיק יתן לו תיקון.

הצדיק הקשיב וענה לו: "התקון שלך הוא שבכל יום כשאתה הולך לאכול, תכין סעודה גדולה ודשנה, הלחמים הכי טובים, בשר ודגים משבחים, יין יקר, וכן הלאה כל המעדנים הטובים".

<<<<

מילה של התחזקות

העצה לבטל מדות רעות: גאווה וכדומה - היא לדבר בפה שיותר אמונה; בפה שיותר מכניסים את השם יתברך, בפה שיותר חושבים מהשם יתברך - בך כל השאר מתבטל מעצמו.

זה מה שזכינו לשמוע ממוהרא"ש; רק לדבר על אמונה, לא להיות עסוקים בלבטל את עצמנו. יש שני דרכים איך אפשר לבטל את הגאווה: או להתעסק עם הרע, או לדבר כל בך הרבה על אמונה עד שנהיה כל בך הרבה אור שהרע מתבטל מאליה. כתוב במראה של יחזקאל הנביא (יחזקאל מג, ב): "והארץ האירה מבדו" - העולם התמלא באור מכבודו של השם יתברך; כשמדברים מהשם יתברך נהיה אור ומתבטלות כל המידות הרעות והתאוות הרעות וכו'.

(עצתו אמונה ויקרא תשפ"ו)

ווארט על הפרשה

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר, ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר, רש"י אומר שהקול הגיע לאזניו של משה רבנו, רק הוא שמע אותו, ועם ישראל לא שמעו אותו.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'), "כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר". הפונה היא, כשאדם יתבונן, הוא יראה שכל הדברים שקורים סביבו, הם רמזים מהקדוש ברוך הוא אליו. כי הקדוש ברוך הוא הרי מנהיג את העולם, והוא תמיד שולח רמזים לאדם, כדי לקרב אותו אליו, הקדוש ברוך הוא קורא אל האדם: "בא אלי, דבר אלי", הקדוש ברוך הוא אוהב כל יהודי בכל מצב, והוא רק רוצה לקרב אותו אליו, ולעזר לו.

זה הפרוש בפסוק, ויקרא אל משה, הקדוש ברוך הוא קורא תמיד לכל הוודי, דרך הרמזים שהוא שולח לו, ואם האדם שם לב לזה, אזי, וידבר ה' אליו, הקדוש ברוך הוא ימשיך לדבר אליו, ויקרב אותו אליו.

(זאת התורה ויקרא א')

ויקרא אל משה. המילה "ויקרא" כתובה עם א' זעירא.

מוהרא"ש מסביר את זה על-פי דברי רבינו (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רג) מי שיש לו דעת ויודע שהכל בהשגחה מהשם יתברך, אין לו שום יסורים, ואינו מרגיש שום צער, יסורי הנפש בודאי אין לו, כי (איוב א) "השם נתן השם לקח יהי שם השם מבורך מעתה ועד עולם". ואף-על-פי שיש יסורין שבהכרח מרגישים אותם, שהם יסורי הגוף, זה הרבה יותר קל, כי למעשה הוא יודע שגם זה מגיע מהשם יתברך לטובתו.

וזה הפרוש ויקרא בא' זעירא, כי כתיב "ויקר" שאדם חושב שזה מקרה, שדברים קורים לבד בלי הקדוש ברוך הוא כשיש לו צרות גדולות, אבל אם מכניסים את האלף הזעירה, כלומר את "אלופו של עולם" - את הקדוש ברוך הוא, אז זה "ויקרא", הוא יודע שהקדוש ברוך הוא קורא לו, והוא חוזר אל הקדוש ברוך הוא.

לכן כשאדם רואה שעוברות עליו צרות; יש לו רק עצה אחת, ללכת אל הקדוש ברוך הוא ולהשיח את לבו אליו בשפה שלו, ואז הוא יצא מכל צרותיו.

(זאת התורה ויקרא ב')

פְּחָדִים וּמַחְשָׁבוֹת מִפְּחִידוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום א' פְּרֶשֶׁת וַיִּקְרָא, כ"ו אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְכָל הַפְּחָדִים וְהַמַּחְשָׁבוֹת הַמִּפְּחִידוֹת הַעֲצָה הִיא
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ; כְּמָה שְׂוִיתָר מוֹדִים
לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ – כִּי מַח הַמַּחְשָׁבָה נִהְיָה יוֹתֵר מִיֵּשֵׁב
וּמְסוּדָר, מִקְבָּלִים אֲמוּנָה חֲזָקָה, אֲפָשֶׁר לְהִתְגַּבֵּר עַל
הַפְּחָד.

[בְּמִיחָד לְתוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל; עִכְשָׁו בְּזִמְנֵי שְׁנֵי שָׁנִים
הַמְּלַחְמָה עִם אִירָן, וְעַפּוֹת פְּצֻצוֹת גַּם מִלְּבָנוֹן,
שֶׁחַזְבָּאֵלְלָה יוֹרִים, וַיֵּשׂ אֲזַעְקוֹת כָּל הַזְּמַן, וְהַיְלָדִים
וְהַהוֹרִים נִהְיִים מִבְּלִבָּלִים מִזֶּה שְׁצָרִיכִים לְרוּץ לְחֹדֵר
מוֹגֵן, צָרִיכִים לְזָכוֹר שְׁאֵפִילוֹ בְּשַׁעַת הָאֲזַעְקָה
וּכְשֶׁהוֹלְכִים לְהִתְגּוֹנֵן – שְׁיִזְכְּרוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ; זֶה נוֹתֵן מוֹחִין, זֶה נוֹתֵן עֲצָבִים
חֲזָקִים].

אֵל תִּסְתַּכַּל עַל אַחֲרִים; הַחַיִּים הֵם לֹא תַחֲרוֹת מִי
יָכוֹל יוֹתֵר וְכו', וּמִי שֶׁנֶּה יוֹתֵר וְכו', כֹּל אֶחָד עוֹבֵד אֶת
הַשֵּׁם בְּדַרְךְ שְׁלוֹ, וּבְשָׂמִים מִסְתַּכְלִים לְתוֹךְ הַלֵּב,
לְרֵאוֹת לְמִי יֵשׁ מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת, מִי מִתְכַּנֵּן בְּאַמְתּוֹ.
רַבְּנוֹ לְמַד אוֹתָנוּ אֶת דְּרֶךְ הַתָּם, הַתָּם הִיא אוֹמֵר
(סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי מַעֲשֵׂה ט, מַחֲכֵם וְתַם): "זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי וְזֶה
מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ, וְעוֹד לָמָּה לָנוּ לְדַבֵּר מֵאַחֲרִים"; הוּא
תְּמִיד הִיא מִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ, כְּמָה הוּא מְרוֹיחַ, וְכֵן
הַלְּאָה.

הַיּוֹם הַתַּחֲלִיל סִפֵּר וַיִּקְרָא, תַּתְּחִיל לְלַמּוֹד אֶת
הַפְּרָשָׁה, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם.
תַּחֲלַק אֶת זֶה לְפִי יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם קֶצֶת
מִפְּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ. תִּלְמַד גַּם רַש"י, מוֹהֲרָא"שׁ אוֹמֵר
בְּשֵׁם צִדִּיקִים: "כְּשֶׁלּוֹמְדִים חוֹמֵשׁ רַש"י שְׁמוֹרִים
מִלְּהַכְשֵׁל בְּעִבְרוֹת, גַּם זוֹכִים לְהִיּוֹת בְּהִיכָלוֹ שֶׁל רַש"י
הַקְּדוֹשׁ".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

(עֲצָנוֹ אֲמוּנָה וַיִּקְרָא תשפ"ו)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

טו. הַמְּלַבּוֹשִׁי שְׁעוֹשִׁיו לְצִדִּיק, כָּל מְלַבּוֹשׁ יֵשׁ לוֹ סִגְלָה

בְּפָנָי עֲצָמוֹ לְכַפֵּר.

טז. כִּיּוֹן שֶׁנִּשְׁאָא אָדָם אִשָּׁה, עוֹנוֹתָיו מִתְּפַקְּקוּ.

הַעֲשִׂיר חֲשֵׁב שֶׁהַצִּדִּיק עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ צָחוּק, הוּא שָׂאֵל בַּחֲזָרָה: "וְכִי
זֶהוּ תִיקוֹן?!" ... חֲשַׁבְתִּי שֶׁהֲרֵבִי יִתֵּן לִי תִיקוֹן לְצוּם הַרְבֵּה תַעֲנִיּוֹת
כְּדִי לְכַפֵּר עַל כָּל עוֹנוֹתַי". הַסְּבִיר לוֹ הַצִּדִּיק: "אִם אַתָּה תֹאכַל בְּכָל
יוֹם סְעוּדוֹת מְשַׁבְּחוֹת עִם מִינֵי מְטַעְמִים, אֲזִי כְּשִׁיבּוֹא עֲנֵי לְבַקֵּשׁ
צְדָקָה בְּדִלְתָךְ אַתָּה תִתֵּן לוֹ לְפָחוֹת קֶצֶת לְחֵם יָבֵשׁ עִם מִים. אָבֵל
אִם תַּתְּחִיל לְצוּם עִכְשָׁו, אֲזִי אַתָּה תִגִּיד לְעֲנֵי שְׁיִלַּךְ לְאָכּוֹל אֲבָנִים...
אִם עֲשִׂיר כָּל כֶּף גְּדוֹל צָם, אֲזִי בּוֹדָאִי שֶׁהֲעֲנֵי לֹא צָרִיךְ לְאָכּוֹל"...

מָה אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מִהַסְּפוּר? כִּי שְׂכָאֲשֶׁר אָדָם הוּא טוֹב אֶל עֲצָמוֹ,
אֲזִי הוּא גַם טוֹב לְשֵׁנִי. כְּשֶׁאָדָם מְזַלְזֵל בְּעֲצָמוֹ, אֲזִי הוּא גַם כּוֹעֵס עַל
כָּל הָעוֹלָם. אָדָם שֶׁלֹּא יָכוֹל לְסַבּוֹל אֶת עֲצָמוֹ, לֹא יָכוֹל לְסַבּוֹל אֶת
הַשֵּׁנִי. אָבֵל כְּשֶׁאָדָם קוֹנֵה לְעֲצָמוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא נִהְיָה אָדָם טוֹב,
אֲזִי הוּא טוֹב הֵן לְעֲצָמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים מְסַבִּיבוֹ.

חז"ל מְסַפְּרִים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל"ד, ג) כְּשֶׁהִלֵּל הַזְּקֵן הָיָה הוֹלֵךְ לְטִיֵּל
עִם תַּלְמִידָיו, וְהוּא נִפְרָד מֵהֶם לְשִׁלּוּם כְּדִי לְלַכֵּת לְדַרְכּוֹ, הֵם שְׂאֵלוּ
אוֹתוֹ לָאֵן הוּא הוֹלֵךְ עִכְשָׁו, הוּא עֲנָה לָהֶם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְעֲשׂוֹת חֶסֶד
עִם אוֹרַח אֶצֶל בְּבִית, וְהֵם שְׂאֵלוּ בַּחֲזָרָה: "בְּכָל יוֹם יֵשׁ לְרַבִּי אוֹרַח
בְּבִיתוֹ?" עֲנָה הַלֵּל הַזְּקֵן: "וְנִפְשִׁי הֲעֲנִיָּה הִיא לֹא אוֹרַחַת?.. הַיּוֹם
הִיא כָּאֵן, וּמִחָר הִיא כְּבָר לֹא כָּאֵן"...

אָדָם צָרִיךְ לְרַחֵם עַל גּוֹפוֹ וְעַל נַשְׂמָתוֹ, לֹא לְהִיּוֹת אֶכְזָר עַל עֲצָמוֹ.
חז"ל אוֹמְרִים (תַּעֲנִית י"א): תִּלְמִיד חָכֵם שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, אֲסוּר לוֹ לְצוּם,
וְאִם הוּא צָם הֲרִי הוּא חוֹטָא. בְּמִקּוֹם לְצוּם עָלָיו לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּפּוֹחוֹת
שְׁלוֹ לְלַמּוֹד וּלְהַתְּפַלֵּל וּלְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת, וְחז"ל אוֹמְרִים שֶׁם
שֶׁתִּלְמִיד חָכֵם שְׁיֹשֵׁב בְּתַעֲנִיּוֹת, שְׁיֵאֵכֵל כָּל אֶת סְעֻדָּתוֹ.
הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמַר: "כְּשִׁישׁ חוֹר קֶטָן
בְּגוּף, יֵשׁ חוֹר גְּדוֹל בְּנַשְׂמָה". כְּשֶׁאָדָם מְסַגֵּף אֶת הַגּוּף הוּא נִהְיָה
חוֹלָה וְאֵין לוֹ כֹּחַ, וְאֲזִי נַעֲשֵׂה חוֹר גְּדוֹל בְּנַשְׂמָה שְׁלוֹ, הוּא כְּבָר לֹא
יָכוֹל לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנִסֶּת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית מִנְּחָה וְעִרְבִית, אֵין לוֹ
כֹּחַ לְלַמּוֹד, הוּא כְּבָר לֹא יָכוֹל לְקַיֵּם מִצְוָה, הוּא שׁוֹכֵב בְּמִטָּה כְּמוֹ
מֵת, מָה הוּא הַרְוִיחַ מִזֶּה?

יְהוּדֵי צָרִיךְ לְשָׁמֹר עַל עֲצָמוֹ, הוּא צָרִיךְ לְהַשְׁמֵר מִהַדְּבָרִים
שְׁיִכּוֹלִים לְהַזִּיק לוֹ, יְהוּדֵי צָרִיךְ לְאָהֵב אֶת עֲצָמוֹ, יְהוּדֵי צָרִיךְ לְרַחֵם
עַל עֲצָמוֹ, וְאֲזִי הוּא יוֹכֵל לְעַבּוֹד אֶת הַשֵּׁם כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, וְהוּא גַם יֵאֵהֵב
וְיִרַחֵם עַל הַשֵּׁנִי, וְיַחֲפֵשׂ רַק לְשַׂמַּח אֶת כָּל מִי שְׁעוֹמֵד לְיָדוֹ.
(שיחות מוהר"א"ש חלק י"ב ערך טוב)

שיחות ורעיונות

מוֹהֲרָא"שׁ ז"ל אָמַר: שְׁשָׂמוּ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל "נַחְמָן גִּימְטְרִיא פְּסַח"
כִּי כָּל עֲנִיָּן רַבְּנוֹ ז"ל הוּא לְהוֹצִיא אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הֵינּוּ מִהַמִּיּוֹר
וְהַגְּלוּת שְׁלוֹ, שֶׁהוּא מִנְּחָ בְּמִצְרַיִם י"ם הֵינּוּ מִצַּר הַמוֹחִין.
וְעַקֵּר גְּאֻלַּת מִצְרַיִם הִיְתָה עַל יְדֵי פ"ה - ס"ח שְׁדַבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ כֵּן
כָּל עֲנִיָּנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל הוּא תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל יְדֵי
זֶה נִגְאָלִים מִהַגְּלוּת בְּכָלִיּוֹת וּבְפְרָטִיּוֹת.

(אִמְרֵי מוֹהֲרָא"שׁ, חֵלֶק א', סִימָן ב')

איך מתכווננים לפסח?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מאד רוצה להכניס את הפסח ברוגע, אני רוצה לדעת מה כן צריכים לעשות ומה לא צריכים לעשות.

תודה השם על ילדי הנמרצים, ברוך השם הם מגיעים לכל מקום בבית, והם מכניסים אכל בכל הבית, ופתאום קבלתי לחץ במח, איך אוכל לנקות את הבית לפסח? אין לי היום כל כך הרבה עזרה ממנקות כמו פעם, איך אוכל לעשות את הכל לבד? אני מתפלאת איך אמהות לילדים עושות את זה.

אשמח אם ראש הישיבה שליט"א יכול לעזור לי ולהבהיר איך וכמה צריכים לנקות לפסח.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' תברך

יום ד' פרשת ויקהל-פקודי, כ"ב אדר, שנת ה'תשפ"ו

קבלתי את המכתב.

כשיודעים את חשיבות הענין של לנקות את החמץ ולהכניס את הפסח - העבודה קלה ונעימה. בימינו קל יותר לנקות לפסח מפעם, היום יש לכולם כלים מיוחדים לפסח; מוכרים את כל הכלים של החמץ ויש כלים חדשים של פסח, רק צריכים לנקות את הבית ולהוציא את החמץ, מכשירים את השיש ואת הכיור ומכסים אותם בג'ר כסף וכדומה - וזה מוכן לפסח.

תמסרו את עצמכם אל השם תברך, תמסרו את כל ההכנות לפסח להשם תברך, תמסרו את כל הימים של ערב פסח להשם תברך. רבנו ז"ל למד אותנו שבכל יום נמסר את עצמנו להשם תברך, בפרט כשמגיעים שבת וחג צריכים מחדש למסר את עצמנו אל השם תברך; כפי שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן ב), שהוא נוהג שבכל יום בבקר כשהוא קם - הוא מוסר את עצמו אל השם תברך, הוא מוסר את כל המחשבות, הדבורים והמעשים להשם תברך; רבנו אומר שם שטוב מאד למסר את עצמנו להשם תברך מיד בבקר, כך לא צריכים לחשב אחר כך: 'עשיתי טוב? האם הייתי צריך לעשות אחרת?' פי כשמסורים את עצמנו אל השם תברך הכל בודאי טוב, כמו כן אומר רבנו: "וכן כשמגיע שבת או יום טוב, אזי אני מוסר את עצמי לגמרי אל השם תברך, כך אני רגוע ושמח עם השבת והחג, אני לא צריך לחשב ולהרהר אם עשיתי טוב או לא".

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

תשצט.

קודם ראש השנה: הביא השוחט מטעפליק לרבנו ז"ל פסא נפלא, שעשאו בעצמו ביפי ובאמנות גדולה עד מאד. ושאל אותו רבנו ז"ל: "כמה זמן עשית זאת?" השיב השוחט: "חצי שנה". ושאל אותו רבנו ז"ל שוב: "האם כל היום עשית זאת?" והשיב השוחט: "לא! רק בכל יום עבדתי שעה אחת", פי היה פסא נאה ומציר בציונים נאים עד מאד. ענה ואמר לו רבנו ז"ל: "אזוי, האסטו מיר אין זינען גיהאט א האלב יאר אלע טאג א שעה!" ככה, חשבת ממני חצי שנה בכל יום שעה.

ואמרו אנשי שולומנו, שבאמת לא היה נראה לרבנו ז"ל כל-כך הפסא, כמו הענין הזה שכל יום חשב מרבנו ז"ל שעה אחת. דבר זה נראה לרבנו ז"ל מאד, שבכל יום שעה אחת יחשב ממנו מישוה. יש אומרים, שהפסא הזה הוא הפסא הנמצא עכשו בירושלים בבית המדרש של חסידי ברסלב. ויש אומרים, שהפסא הנמצא בירושלים בבית המדרש של חסידי ברסלב, הוא הפסא של רבנו ז"ל, שהיה מנח בעיר טשרהרין אשר בבוא רבנו ז"ל לשם ישב על הפסא ההוא.

תת.

אחר שקבל רבנו ז"ל הפסא מהשוחט מטעפליק, ספר רבנו ז"ל, שראה במראה או בחלום, שהביאו לו פסא. והיתה אש סביבו, והלכו כל העולם: אנשים ונשים וטף לראותו, וכשחזרו משם, אזי תקף נתקשרו זה עם זה, ונעשה שידוכים ביניהם. וגם כל מנהיגי הדור, כלם הלכו לראותו.

ושאלתי: "כמה הוא רחוק? ומפני מה תקף נעשו שידוכים?" והלכתי והקפתי סביבם לילך שם. ושמעתי, שהולך וכא ראש השנה. והייתי מספק אם לחזור אם להתעכב שם. והייתי נבוך בדעתי ואמרתי בלבי, איך אשאר בכאן על ראש השנה. ואמרתי בדעתי לפי הגוף חלוש שיש לי, למה לי לחזור.

והייתי שם ובאתי להפסא וראיתי שם ראש השנה ממש וכן יום כפורים, יום כפורים ממש, וכן סכות, סכות ממש. גם שמעתי, שהיו צועקים: "חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי" (ישעיה א, יד). מה לכם לדון את העולם, ראש השנה בעצמו ישפט. וברחו כלם, עם כל מנהיגי הדור כלם ברחו.

וראיתי שם, שהיה חקוק על הפסא כל צורות של כל ברואי עולם. וכל אחד היה חקוק עם בת זוגתו אצלו. ובשביל זה נעשין תקף שידוכים, פי כל אחד מצא שם וראה בת זוגתו. ומאחר שבזמנים הקדמונים למדתי, נפל בדעתי, שהפסוק "כרסיה שביבין די נור" (בניאל ט, ט) ראשיתבות שדכן, כי על-ידי הפסא נעשין שדוכין כנ"ל. גם כרסיה ראשיתבות ראש השנה, יום כפורים, סכות, ועל-כן בשמיני-עצרת זווגא דמטרונותא (זוהר ויקרא צ"ו:).

ושאלתי: "מה תהיה פרנסתי?" ואמרו לי, שאהיה שדכן. והאש הקיפה סביבו, פי באמת ראש-השנה הוא טובה גדולה, פי הוא מועד, שהלבנה מתפסה בו, שעל-זה נאמר: הביאו עלי פפרה בראש השנה (חילין טו:).

אחר-כך בראש-השנה אמר תורה, (עין לקמן סימן תתא). ושם קרמו כל הענין של הפסא הזה ושרשי נשמות ישראל. ואמר רבנו ז"ל, שהתורה הנ"ל היא פרוש על המעשה, והדברים סתומים ונעלמים מאד מאד, חתום באלף עזקאין.

אחר שספר רבנו ז"ל המעשה הזה, אמר: "שאתם יכולים לומר עליה תורה כל ימי חייכם!" ונער באנשי-שולומנו, על שאינם שמחים. ואמר להם: "שראו לכם לשמח מאד מאד! ואם אין אתם שמחים, איני יודע מה לכם?" כלומר שראוי לנו לשמח על-כף-פנים מאד תמיד, שזכינו לטעם אורות נוראות פאלו וכו'.

(המשך: בא א"ה - נלקח מספר 'פעלת הצדיק')

גיליון חדש "בחור'ל" יוצא לאור

אור חדש הפציע בעולמם של הבחורים צעירי הצאן עם הופעתו של הגיליון הייחודי "בחור'ל". כשמו כן הוא – במה רוחנית המוקדשת כולה לבחורים, עם השאלות והנסיגות.

אנו מציינים כעת את הגיליון הרביעי, המוגש בטוב טעם ודעת וגדוש בתוכן ערכי המותאם במיוחד לבחורים: מכתבי הדרכה, מענה לשאלות שעולות אצל בחורים, חיזוק והדרכה כיצד לנצל את התקופה החשובה הזו בחיים. הכל מוגש בטוב טעם ודעת בצורה כזו שידבר אל לב.

רבנו ז"ל, האור ששלח הבורא לעולם לפני למעלה ממאתיים שנה, ממשיך לדבר אל לבו של כל יהודי ויהודי באשר הוא. בין אם מדובר בעובד השם הנמצא במדרגות רמות – רבנו מורה לו את הדרך להוסיף קדושה ודבקות ולא לשכוח את תכלית בריאתו – דהיינו לא לעבוד את עצמו או את הסובבים, אלא לנצל את כוחו וכשרונותיו לעבוד את השם, ובין אם מדובר במי שמרגיש חלילה רחוק או נדכא, הוא מרגיש שאין לו מקום בעולם, הוא אינו יודע מדוע הוא ישן ומדוע הוא קם – רבנו נוסך בו תקווה ומכריז: הקדוש ברוך הוא חפץ בך ובמעשיך! הנח תפילין, שמור את השבת, דבר מילה להשם, תלמד פרק משניות, ותראה שאתה מרגיש בריה חדשה, ותדע כבר בדיוק מה אתה מטרף בזה העולם.

מוהר"ש היה מדגיש תמיד כי עיקר שליחותו היא לחזק בחורים. כי אף אחד לא מבין את הנסיגות שבחורים מתמודדים, הרי אפשר בין רגע לבטלו במחי יד באומר: "שב ללמוד ותפסיק להתלונן". אבל הוא הבין ללבם וידע כי בחור זקוק למילה חמה, ליד מכוונת ולאוזן קשבת שתנחה אותו בנתיבי החיים בדרך ישרה ומתוקנת כיצד לנצל את השנים היקרות הללו.

בדרך סלולה זו צועד ראש הישיבה שליט"א. המקדיש את כל כוחו למען הבחורים היקרים. פירות עמלו ניכרים בכל פינה: אלפי תלמידים, חלקם למדו בישיבה וחלקם ינקו מתורתו דרך הספרים והשיעורים, זוכים כיום להקים בתים נאמנים בישראל מתוך אמונה פשוטה, יישוב הדעת וקביעות עיתים לתורה, אם זה הורים לילדים, מלמדים או בעלי בתים איש איש בשליחותו ובמלאכתו.

מטרת הגיליון "בחור'ל" היא להביא את העצות המאירות הללו לכל בחור ובחור, בכל מקום שבו הוא נמצא – בבית, בלימודים או בכל מקום שבו הוא רק נמצא – כל בחור יכול לפתוח את הגיליון ולמצוא בו "דיבור" אישי המחייה את הנפש.

לכן, אנו שמחים לשתף את הציבור בהופעת הגיליון, מתוך תפילה שיוכה עוד הרבה יהודים בתוספת תורה, אמונה, חיזוק, מידות טובות ושמחת המצוות.

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מוהר"ש ז"ע - בנשיאות ראש הישיבה שליט"א

סימן טוב ומזל טוב

אנו מאחלים ברכת מזל טוב לבבית קדם

ראש הישיבה שליט"א

לרגל הולדת הנכד

למזל טוב, אצל בנו

מו"ה שלמה רוטה שליט"א

חתן מו"ה יואל טייטלבוים שליט"א

גבאי ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב, עצי תמרים בקרית יואל

יעזור השם יתברך שראש הישיבה שליט"א יראה נחת מכל הילדים הנכדים ותלמידים, דורות ישרים ומבורכים, בריאות ופרנסה והרבה נחת יהודית; שראש הישיבה שליט"א יוכל להמשיך הלאה בעבודת הקודש לחזק בני ישראל על פני העולם כולו, להחזיר עצותיו של רבינו ז"ל בעם ישראל, כפי שמוהר"ש לימד אותנו, עם בני ברוכי חיי אריכי ומזוני רוחי וסייעתא דשמיא.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שמואל אייזיק פערל הי"ו טבריה

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה עזרא בוים הי"ו קרית ברסלב

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה שמעון אביש הי"ו קרית ברסלב

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה נחמן שמואל יאקאבאוויטש הי"ו קרית ברסלב

לשמחת הבר מצוה לבנו למזל טוב

הבחור חיים מאיר יאקאבאוויטש הי"ו

מו"ה אברהם אלי פרידריך הי"ו קרית ברסלב

לשמחת החלאקה לבנו נחמן נתן נ"י למזל טוב

מו"ה מרדכי לעווינסאן הי"ו ירושלים עיה"ק

לשמחת בנו למזל טוב

החתן אברהם יהודה הי"ו עב"ג בת

מו"ה יוחנן שור הי"ו ירושלים עיה"ק

מו"ה דוד גאטליב הי"ו בית שמש

לשמחת בנו למזל טוב

החתן יעקב גאטליב הי"ו עב"ג בת

מו"ה חיים עקשטיין הי"ו הר שמואל

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
יום שני בשעה 21:00	---	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הדה"ג	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:30	10 דק' לפני השקיעה	9:05 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד'-3 רח' נהרדעא 24
יום שלישי בשעה 21:00	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה מנחה מעריב ימי חול בזמן	9:30 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; נגינים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799